

N:o 117.

Af Herr O. B. Olsson: Om dyrtidstillägg för år 1876 under vissa villkor åt myntmästaren, myntkamreraren och myntproberaren.

Då Riksdagen enligt underdånig skrifvelse den 16 Februari 1858 anvisade åt mynt- och kontrollverken löner, förhöjda från 11,142 R:dr 50 öre till 18,700 R:dr, skedde sådant enligt hvad nämnda skrifvelse N:o 218, punkten 6 och den vid skrifvelsen fogade tabell N:o 4 närmare visar med vilkor, bland annat, att myntmästaren och kamreraren, som båda hafva boställen, skulle behålla sportler endast för vägning och värdering af silfver, som till Rikets Ständers Bank inkomme, och för silfverförsäljning till enskilda, samt att för mynt- och bergsproberaren hans åtnjutna sportelinkomst af verkställda proberingar dittills skulle upphöra.

Oaktadt dessa bestämmelser synas vara ganska tydliga och klara, hafva vederbörande vid myntverket dock vetat så begå saken, att proberaren alltjemnt fått åtnjuta sportelinkomst af verkställda proberingar och att genom Kongl. instruktionen för myntverket af den 11 September 1874, icke blott afgiften för proberingen blifvit höjd utan ock myntmästaren och Kamreraren tillerkänts sportler för vägning och värdering af guldplansar, då de efter 1858 års beslut skulle få åtnjuta sportler endast för vägning och värdering af silfver, som till Rikets Ständers Bank inkomma.

Efter hvad jag fått mig meddeladt, skall det lyckats proberaren att få förklaradt, att han endast skulle afstå den särskilda betalning han af myntverket erhållit för probering, ej öfriga sportler. Men detta strider uppenbart mot Riksdagens beslut, hvilket det tillkommer Riksdagen att, om det varit tvistigt, tolka. Då emellertid Riksdagens beslut bör, om också sent, befordras till efterlefnad, då det icke finnes något rimligt skäl, hvarföre man, när i allmänhet Riksdagens sträfvan går ut på att afskaffa sportler, skulle låta myntverkets tjenstemän icke blott behålla sportler, som Riksdagen vid beviljande af löneförhöjning afskaffat, utan ock låta nya sportler, oakadt gjorda förbehåll, för dem tillskapas; och då i Kongl. Maj:ts nådiga proposition

om statsverkets tillstånd och behof blifvit begärdt dyrtidstillägg för 1876 åt myntverkets tjenstemän med 3,740 kronor samt således tillfälle är för handen att genom nytt förbehåll bringa till kraft Riksdagens beslut af 1858, som bort alltjemt iakttagas och gälla, får jag härmed vördsamt föreslå,

att dyrtidstillägg måtte beviljas för 1876 åt myntmästaren, myntkamreraren och myntproberaren endast med det uttryckliga vilkor, att de båda förstnämnde icke skola ega att uppbära särskild betalning utöfver lön, boställe och dyrtidstillägg för annat än vägning och värdering af silfver, som till Riksbanken inkommer, samt för silfverförsäljning till enskilda, och för myntproberaren att han icke skall ega uppbära någon särskild betalning utöfver lön och dyrtidstillägg för verkställda proberingar.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1875.

O. B. Olsson.
